

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Hejlem ve věci

žalobce: **ZELENKA Czech Republic s.r.o.**, IČO 27746364,
se sídlem Kvítková 4703, 760 01 Zlín
zastoupen advokátem JUDr. Zdeňkem Hromádkou,
se sídlem Rašínova 522, 760 01 Zlín

proti

žalovaným: 1. **J.S.**, narozen dne XXXXX,
bytem XXXXX
zastoupen opatrovníkem JUDr. Jaroslavem Kopou,
sídlem Táborského nábřeží 790/3, 639 00 Brno

2. **M.W.S.**, narozen dne XXXXX,
bytem XXXXX
zastoupen advokátem Carstenem Waschkem,
se sídlem Brückstrasse 33, 44787 Bochum, SRN

o zaplacení částky 37 780 EUR s postižními právy

takto:

- I. Žalovaný č. 1 je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 37 780 EUR spolu s 6% úrokem p.a. z této částky za dobu od 28. 3. 2014 do zaplacení a směnečnou odměnu ve výši 125,93 EUR, to vše společně a nerozdílně s žalovaným č. 2, jemuž byla povinnost k úhradě uvedených směnečných nároků uložena rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4. 5. 2018, č.j. 42 Cm 417/2013-374.

- II. Žalovaný č. 1 je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám zástupce žalobce na nákladech řízení částku 144 274,05 Kč, z toho částku 119 160,74 Kč společně a nerozdílně s žalovaným č. 2, jemuž byla povinnost k úhradě nákladů řízení uložena rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4. 5. 2018, č.j. 42 Cm 417/2013-374.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 11. 9. 2013, doplněnou podáním ze dne 8. 1. 2014, domáhal se žalobce proti oběma žalovaným coby solidárně zavázaným dlužníkům práv z nezaplacené směnky, když nárokoval směnečný peníz ve výši 37 780 EUR spolu s 6% úrokem p.a. z této částky za dobu od 5. 9. 2013 do zaplacení, směnečnou odměnu ve výši 125,93 EUR a náklady řízení. Směnečné nároky byly vymáhány ze směnky vystavené ve Zlíně dne 27. 3. 2013 na řad žalobce společnosti Global-Lingualist oHG, avalované oběma žalovanými a splatné na viděnou ve Zlíně. Žalobce tvrdil, že žalovaným byla směnka prezentována a k její úhradě byli žalovaní vyzváni toliko dopisy ze dne 27. 8. 2013, které byly žalovanému č. 1 doručeny 2. 9. 2013 a žalovanému č. 2 dne 4. 9. 2013. S ohledem na uvedená data proto žalobce 6% směnečný úrok ze směnečné sumy nárokoval od data 5. 9. 2013. Podáním ze dne 1. 12. 2014 vzal žalobce žalobu částečně zpět, a to v rozsahu 6% úroku p.a. z částky 37 780 EUR za dobu od 5. 9. 2013 do 27. 3. 2014. V tomto rozsahu bylo řízení usnesením ze dne 24. 11. 2017, č.j. 42 Cm 417/2013-155 zastaveno.
2. Oba žalovaní ve vyjádření k žalobě namítli nepřislušnost Krajského soudu v Brně k projednání věci s tím, že mezi stranami sporu byla sjednána aplikace práva Spolkové republiky Německo a příslušnost soudu v Bochumi k rozhodování sporu. Dále žalovaní namítli, že nejsou pasivně legitimováni. V této souvislosti poukázali na to, že na majetek společnosti Global-Lingualist oHG byla dne 24. 9. 2014 zahájena insolvence, a žalobce přihlásil svoji pohledávku vůči uvedené společnosti v insolvenčním řízení. Dle názoru žalovaných přihlášené pohledávky pocházející z obchodního vztahu mezi žalobcem a uvedenou společností směřují po zahájení insolvence nyní již jen výhradně proti insolvenční podstatě, resp. proti insolvenčnímu správci a proto žalovaní jakožto společníci společnosti Global-Lingualist oHG již nejsou pasivně legitimováni ve sporu z předmětné směnky.
3. K vyjádření žalovaných ohledně jejich pasivní legitimace ve sporu a ohledně příslušnosti Krajského soudu v Brně k projednání věci žalobce uvedl, že dle jeho názoru není relevantní zda pohledávka ze směnky byla uplatněna v insolvenčním řízení vůči výstavci směnky, když žalovaní jsou žalováni jako avalové. Dále žalobce uvedl, že nebyla sjednána dohoda o volbě práva Spolkové republiky Německo a o soudní příslušnosti soudu ve Spolkové republice Německo. V dané souvislosti žalobce poukázal na to, že jako místo platební je ve směnce určen Zlín a tato skutečnost zakládá příslušnosti Krajského soudu v Brně k projednání věci. Zároveň žalobce uvedl, že ohledně předmětné směnky byla sjednána dohoda v tom smyslu, že právem rozhodným pro směnku bude právo ČR a k této skutečnosti navrhl výsledek svého jednatele Ing. R.Z.
4. S ohledem na vyjádření žalovaných ohledně příslušnosti soudu k projednání věci soud ve věci nevydal směnečný platební rozkaz a nařídil jednání. To proběhlo dne 4. 5. 2018 za účasti zástupce žalobce. Žalovaný č. 2 se k jednání bez omluvy nedostavil ani nepožádal o odročení jednání. Za užití ust. § 101 odst. 3 z.č. 99/1963 Sb. ve znění pozd. předpisů – občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.) soud věc projednal v nepřítomnosti žalovaného č. 2. Ohledně žalovaného č. 1 soud neměl k dispozici doklad o řádném doručení předvolání k jednání. Ve vztahu k žalovanému č. 1 proto bylo jednání odročeno na jiný termín. Ve vztahu k žalovanému č. 2 bylo ve věci rozhodnuto rozsudkem ze dne 4. 5. 2018 č.j. 42 Cm 417/2013-374.

5. K projednání věci vůči žalovanému č. 1 bylo nařízeno jednání, jež proběhlo dne 12. 4. 2019 za přítomnosti zástupce žalobce a procesního opatrovníka žalovaného č. 1.
6. Dokazování soud ve věci provedl listinami, a to dílem originály, dílem fotokopii, o jejichž věrohodnosti nebylo důvody pochybovat.
7. Z originálu směnečné listiny soud zjistil, že tato byla vystavena ve Zlíně dne 27. 3. 2013. Listina obsahuje slovo „směnka“, a to v jazyce německém, tedy „Wechsel“ (text směnečného prohlášení je celý psán v německém jazyce) pojaté do jejího vlastního textu, a to do bezpodmínečné slibu zaplatit na viděnou společnosti Zelenka Czech Republic s.r.o. částku 47 401 EUR. Jako místo platební je označeno město Zlín. Listina obsahuje doložku „bez protestu“. Jako výstavce je označena a podepsána společnost Global-Lingualist oHG. Jako avalové jsou označeni a podepsáni J.S. a M.W.S.
8. Z fotokopie listiny označené „Všeobecné obchodní podmínky“ soud zjistil, že v jejím záhlaví je uvedeno, že písemnou objednávkou zakázka pro WTS Translations zákazník prohlašuje, že souhlasí s následujícími Všeobecnými obchodními podmínkami a že tyto Všeobecné obchodní podmínky platí pro naše veškeré obchodní aktivity od 1. 2. 2007. Článek 1 se týká rozsahu platnosti, je zde mmj. stanoveno, že Všeobecné obchodní podmínky platí pro smlouvy mezi překladatelskou agenturou a příjemcem zakázky. Článek 2 se týká dohody o mlčenlivosti a důvěrnosti. Článek 3 se týká podkladů pro fakturaci. Článek 4 se týká uzavření smlouvy a je zde mmj. uvedeno, že se jedná o smlouvu mezi zadavatelem a překladatelskou agenturou Albert Herrmann, Thomasbühlstr.13, 92648 Vohenstrauß. Článek 5 se týká platby a splatnosti, článek 6 vymezuje povinnost spoluúčasti objednatele, článek 7 se týká přejímky a dodávky, článek 8 se týká provedení a nároku z vad, článek 9 se týká ručení, článek 10 se týká provedením prostřednictvím třetí osoby a zákazu přetahování zákazníků, článek 11 se týká výhrady vlastnického práva, článek 12 se týká autorského práva, článek 13 se týká změn Všeobecných obchodních podmínek. Článek 14 se týká rozhodného práva a je zde uvedeno, že místem plnění je sídlo firmy Albert Herrmann, WTS Translations. Dále je zde uvedeno, že soudní příslušnost je v místě plnění a že pro zakázku a všechny z ní vyplývající nároky platí legislativa Spolkové republiky Německo. Poslední článek 15 je označen jako úniková doložka. Listina není nikým podepsána. Kromě firmy Albert Herrmann a WTS Translations v ní není označen žádný jiný subjekt. Není ani patrné kdo je autorem, resp. vydavatelem Všeobecných obchodních podmínek.
9. Spolu s touto listinou žalovaní předložili listinu psanou v německém jazyce, jejíž text je rovněž rozdělen do jednotlivých článků. Listina je v záhlaví označena logem s nápisem Global-Lingualist. Ani tato listina není nikým podepsána. Tlumočník přítomný při jednání po srovnání listiny s německým textem a listiny čtené k důkazu (Všeobecné obchodní podmínky) uvedl, že texty listin si obsahově neodpovídají.
10. Z listiny založené na čl. 247 spisu soud zjistil, že se jedná o přípis Dr. Markuse Wischemeyera, insolvenčního správce ze dne 24. 1. 2018 adresovaný žalovanému č. 2. Pisatel dopisu uvádí, že adresátovi potvrzuje, že společnost Zelenka Czech Republic s.r.o. u něho, jako insolvenčního správce, přihlásila pohledávku ve výši 37 780,47 EUR do insolvenčního řízení a tato pohledávka byla zjištěna v plné výši. Dále pisatel dopisu potvrzuje, že podle § 93 německého Insolvenčního řádu je k uplatňování nároků vůči společníkům za závazky společnosti v rámci osobní odpovědnosti společníků oprávněn pouze pisatel dopisu jako insolvenční správce.
11. Navrženy byly ještě další důkazy, tyto však soud již považoval za nadbytečné, když rozhodnout ve věci bylo možno na základě důkazů, které provedeny byly. Další důkazy proto již nebyly připuštěny.

12. Po provedeném dokazování soud věc hodnotil takto:
Soud především konstatoval, že listina předložená žalobcem je platnou směnkou vlastní, neboť obsahuje veškeré náležitosti vyžadované zákonem v ust. čl. I § 75 zák. č. 191/1950 Sb. ve znění pozdějších předpisů – zákon směnečný a šekový (dále jen ZSŠ) k platnosti takové listiny coby směnky vlastní. Splatnost směnky byla stanovena „na viděnou“. Žalobce nedoložil, že by směnku výstavci k viděné předložil a tím navodil její splatnost. Žalobce pouze tvrdil, že k zaplacení směnky vyzval žalované písemně (dopisem). Takovou výzvu nelze považovat za účinné předložení směnky k viděné s účinkem navození její splatnosti. Splatnost směnky tak nastala uplynutím roční zákonné lhůty stanovené v ust. čl. I. § 34 odst. 1 ZSŠ k předložení vistasměnky k viděné (k tomu v podrobnostech srov. např. rozsudek NS ČR sp. zn. 29 Cdo 806/2010). Společnost Global-Lingualist oHG jakožto výstavce směnky vlastní byla dle ust. čl. I § 78 odst. 1 ve spojení s ust. čl. I § 28 odst. 1 ZSŠ povinna směnku při splatnosti zaplatit. Jelikož směnka zaplacená nebyla, vznikl žalobci jakožto majiteli směnky dle ust. čl. I § 77 odst. 1 ve spojení s ust. § 28 odst. 2 ve spojení s ust. § 48 odst. 1 ZSŠ nárok na vše co bylo vymáháno žalobou. Stejně jako společnost Global-Lingualist oHG jsou ze směnky zavázáni oba žalovaní, neboť tito svými podpisy na směnce převzali ručitelství závazek za společnost Global-Lingualist oHG jakožto výstavce směnky (ust. čl. I § 77 odst. 3 ve spojení s ust. § 30 a násl. ZSŠ).

13. Obranu uplatněnou žalovaným č. 1 proti žalobě shledal soud nedůvodnou. Není důvodná námitka nedostatku pasivní věcné legitimace ve sporu. Námitka byla zdůvodněna tím, že s ohledem na probíhající insolvenční řízení ohledně výstavce sporné směnky je vymáhání nároků z této směnky možné již jen výhradně proti insolvenční podstatě, resp. proti insolvenčnímu správci. Žalovaný č. 1 zřejmě vycházel i z vyjádření insolvenčního správce výstavce směnky, který ve svém dopisu uvedl, že podle § 93 německého Insolvenčního řádu je k uplatňování nároků vůči společníkům za závazky společnosti v rámci osobní odpovědnosti společníků oprávněn pouze insolvenční správce. K tomuto nutno uvést, že závazek každého směnečného dlužníka je zcela samostatným. I když jsou všichni dlužníci z jedné směnky zavázáni solidárně (čl. I § 77 odst. 1, § 47 odst. 1 ZSŠ), může majitel směnky žádat plnění na každém z nich nebo na několika z nich anebo na všech dohromady (čl. I § 47 odst. 2 ZSŠ). Námitka nutnosti uplatnit směnečné nároky vůči insolvenční podstatě, resp. vůči insolvenčnímu správci se tedy může týkat toliko výstavce sporné směnky a nikoli avalů, tedy nikoli žalovaného č. 1. Toho se v tomto ohledu insolvenční řízení nijak netýká a může být žalován zcela samostatně a nezávisle na výstavci směnky. Podle názoru soudu pak na tento spor nedopadá ani vyjádření insolvenčního správce o tom, že k uplatňování nároků vůči společníkům za závazky společnosti v rámci osobní odpovědnosti společníků oprávněn pouze insolvenční správce. V tomto řízení je totiž žalobní nárok proti žalovanému č. 1 uplatňován nikoli z titulu jeho účasti ve společnosti výstavce směnky (tedy nikoli z titulu osobní odpovědnosti – ručení společníka za závazky společnosti), ale z titulu směnečného ručitelství, které s jeho účastí ve společnosti výstavce směnky právně nijak nesouvisí. Žalovaný č. 1 proto je ve sporu pasivně věcně legitimován. Důvodná pak není ani námitka nedostatku příslušnosti Krajského soudu v Brně k projednání sporu. Pro určení příslušnosti soudu v tomto sporu je rozhodující Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 (dále jen Nařízení), a to ust. čl. 5 odst. 1. písm. a). S ohledem na to, že jako platební místo je na sporné směnce uveden Zlín, je tímto dána příslušnost Krajského soudu v Brně k projednání sporu. Žalovaný č. 1 tvrdil, že byla dohodnuta příslušnost soudu ve Spolkové republice Německo. Nařízení umožňuje, aby příslušnost soudu byla stranami sporu sjednána, a to způsobem a za podmínek daných ust. čl. 23 Nařízení. Dohoda však musí být uzavřena a) písemně nebo ústně s písemným potvrzením nebo b) ve formě, která odpovídá zvyklostem zavedeným mezi stranami sporu nebo c) v mezinárodním obchodě ve formě, která odpovídá obchodním zvyklostem, které strany znaly nebo musely znát a které strany smluv tohoto druhu v daném odvětví obchodu obecně znají a

pravidelně se jimi řídí. Žalovaný č. 1 existenci dohody o příslušnosti soudu nedoložil. Žalovaný č. 1 netvrdil nic o zvyklostech zmiňovaných výše pod písm. b) a c). Pak by dohoda musela být sjednána písemně či ústně s písemným potvrzením. Dohoda by tedy musela být zachycena písemně. Předložena byla pouze jediná písemnost – Všeobecné obchodní podmínky. Z ní však není vůbec patrné kdo je jím autorem, resp. vydavatelem a jakého vztahu, jakých osob se týká. Nikde v ní není zmíněn žalobce a žalobcem není ani podepsána. Za této situace tedy platí příslušnost soudu určená dle čl. 5 odst. 1 písm. a) Nařízení, tj. příslušnost soudu podle platebního místa směnky. Soudem příslušným k projednání sporu je tedy Krajský soud v Brně.

14. S ohledem na vše výše uvedené proto soud žalobě vyhověl a žalovaného č. 2 zavázal k zaplacení žalobou vymáhaných směnečných nároků.
15. O náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 1 bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. V řízení vůči žalovanému č. 1 žalobce zcela uspěl, přísluší mu proto i plná náhrada nákladů řízení. Žalobcovy náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši **48 610 Kč**, náklady zastoupení advokátem v celkové výši **76 300 Kč** (1 x úkon pr. služby po 12 220 Kč, 1 x úkon pr. služby po 6 110 Kč, 1 x úkon pr. služby po 12 220 Kč, 1 x úkon pr. služby po 12 420 Kč, 1 x úkon pr. služby po 12 140 Kč, 1 x úkon pr. služby po 12 220 Kč, 7 x rež. paušál po 300 Kč, náhrada za promeškaný čas ve výši 6 070 Kč za účast zást. žalobce při jednání soudu dne 6. 2. 2018, které bylo odročeno bez projednání věci, náhrada za promeškaný čas ve výši 800 Kč za čas strávený zástupcem žalobce na cestě k jednáním soudu – 8 x 1/2 hod. po 100 Kč, vše dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozd. předpisů), cestovné dle ust. § 157 odst. 3, 4 písm. b) a § 158 z.č. 262/2006 Sb. ve znění pozd. předpisů ve spojení s ust. § 1 písm. b) a § 4 písm. c) vyhl. č. 463/2017 Sb. ve výši **1 336,40 Kč** za cestu zást. žalobce k jednání soudu dne 6. 2. 2018 (cesta Zlín – Brno a zpět celkem 200 km osobním vozem zn. Volvo reg. zn. 2Z4 2922 při průměrné spotřebě pohonných hmot 9 l/100 km a použitých pohonných hmotách nafta motorová za cenu 29,80 Kč/l), cestovné dle ust. § 157 odst. 3, 4 písm. b) a § 158 z.č. 262/2006 Sb. ve znění pozd. předpisů ve spojení s ust. § 1 písm. b) a § 4 písm. c) vyhl. č. 333/2018 Sb. ve výši **1 424,80 Kč** za cestu zást. žalobce k jednání soudu dne 12. 4. 2019 (cesta Zlín – Brno a zpět celkem 200 km osobním vozem zn. Volvo reg. zn. 2Z4 2922 při průměrné spotřebě pohonných hmot 9 l/100 km a použitých pohonných hmotách nafta motorová za cenu 33,60 Kč/l) a částka **16 602,85 Kč** jakožto náhrada za DPH, kterou je zástupce žalobce jakožto plátce DPH povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad (§ 137 odst. 3 o.s.ř.). Část nákladů řízení vznikla žalobci společně vůči oběma žalovaným. Jedná se o celkovou částku 119 160,74 Kč, kterou tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 48 610 Kč, náklady zastoupení advokátem v celkové výši 56 970 Kč (převzetí a příprava zastoupení - 12 220 Kč, podání žaloby - 12 220 Kč, vyjádření k věci - 12 420 Kč, vyjádření k věci - 12 140 Kč, náhrada za promeškaný čas ve výši 6 070 Kč za účast zást. žalobce při jednání soudu dne 6. 2. 2018, které bylo odročeno bez projednání věci, 5 x rež. paušál á 300 Kč, náhrada za promeškaný čas ve výši 400 Kč za čas strávený zástupcem žalobce na cestě k jednání soudu) cestovné ve výši 1 336,40 Kč a částka DPH ve výši 12 244,34 Kč. Proto soud žalovaného č. 1 zavázal k zaplacení uvedené části nákladů řízení společně a nerozdílně s žalovaným č. 2.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze prostřednictvím soudu podepsaného podat odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Brno 12. dubna 2019

Mgr. Tomáš Hejl v. r.
samosoudce